

til dem vil jeg sige: vide de ikke, at Høstkirken er en skrøbelig menneskelig Indretning, at alle den Slags Institutioner, stats- og høstkirkelige Institutioner med de allerkræfteligste Konger paa Norden og de høifalige Konger i Svinlen, er rent menneskelige Ordninger og ikke staa i Overensstemmelse med Ordet om Riget, der ikke er af denne Verden. Skulde det være Folketirken, de Herrer tale om, nu vel, saa henvend dem til alle de Præster, som vi give Lønning hvert Aar, og til Bisperne osv.; de ere jo bestaltede Forsvarere for den. Duer Folketirken ikke mere, end at den kan løbes overende af en Forfatter, saa maa den absolut falde, og den vil maaske falde alligevel. Er det derimod Kirken, de Herrer mene, saa kunne De være ganske rolige, Kirken skal nok staa, hvilke bornerte Meninger vi end have til den ene eller den anden Side, det har ingen Nød. Jeg havde hørt, at der vilde blive fremfat Modstand fra anden Side mod Forslaget her eller lignende Forslag. Det er mig baade i Videnskabelighedens og i Landfrihedens sande Interesse hjært, at dette ikke er sket. Det er mig i Virkeligheden hjært, at en saadan Anskuelse ikke har faaet andre Forsvarere end de Herrer fra Fyn.

Stürup: Jeg vil tillade mig at sige et Par Ord om Vædringsforslaget Nr. 48 angaaende et Tilskud til den dansk-norske Menighed i Paris. Jeg føler mig faldet til at sige et Par Ord, netop fordi jeg af Erfaring har følt, hvad det vil sige, naar man lever i Udlandet, da hører man at have dansk Kirke eller Præst. Det kunde maaske hænde, at disse Goder blive skattede mere der end mange Steder i Hjemmet. Dertil kommer, at den Fordring, der stilles til os, er saa mageløs besteden, at jeg virkelig ikke indser, hvorledes vi ret godt kunne negte at opfylde den. Jeg kjender ikke ganske nøie til Forholdene i Paris, men jeg tror dog at turde sige, at de derboende Danske og Norske have ganske anderledes store Udgifter til Præst og Kirke end dem, vi kjende herhjemme. — Dernæst vil jeg sige et Par Ord om Vædringsforslaget Nr. 59. Der var jo en Del af os, der for kort Tid siden besaa Theatret, og vi have da vist Alle lagt Mærke til, at den omtalte Koncertsal i dens nuværende Skikkelse bogtavelig ikke er til nogen Nytte. Tæge vi altsaa Sagen fra et økonomisk Standpunkt, vide vi dog, at, hvad der ligger hen til ingen Nytte, ikke svarer Regning, saa jeg tror ganske vist, at det vilde være økonomisk fornuftigt at give de 10,000 Kr., der forlanges, naar der derved kan bringes noget Nyttigt og Brugbart ud af Noget, der nu henligger til ingen Nytte.

J. Pedersen: Jeg maa jo være det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) taknemmelig for den Sektion, han gav mig i Grundtvigianisme; men jeg dog skal sige til det ærede Medlem, at, dersom jeg trængte til at

blive oplyst om de Dele, tog jeg ikke det ærede Medlem til Manduktor. Dernæst skal jeg rette en Misforstaaelse, det ærede Medlem gjorde sig skyldig i. Det ærede Medlem begyndte med at kalde mig Repræsentant for Folkemeningen paa Fyn. Det har det ærede Medlem ingen Ret til. Jeg har ikke givet mig ud for at være Talerør for Befolkningen paa Fyn, endnu mindre har jeg sandelig givet mig ud for at tale paa den ene eller anden kirkelige Retnings Vegne, og Alt, hvad det ærede Medlem sagde i den Anledning, kunde han have sparet sig. Det var ikke mig, der bragte Spørgsmaalet om Grundtvigianisme eller Grundtvigs Betragtning ind i Debatten. Jeg staaar her kun som en enkelt Mand, der i Henshold til Grundlovens Bud handler efter min Overbevisning og stemmer derefter, og i dette Tilfælde stemmer jeg, som jeg har sagt. Det lange Foredrag, det ærede Medlem holdt om Grundtvigianismen, skal jeg ikke indlade mig paa; det Vunne egner sig neppe til at blive diskuteret her.

Scavenius: Efter den Diskussion, der nu har været ført mellem forskellige Sider af Salen, nærmest mellem det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) og to ærede Medlemmer fra Fyn, finder jeg mig foranlediget til at gjøre opmærksom paa, at, naar vi fra vor Side have været med til at indstille til Thinget, at der bevilges Dr. Schandorph en aarlig, fast Understøttelse af 1,000 Kr., er det af den Grund, jeg før fremhævede, fordi Sagen er opstillet af den høitærede Minister. Da det er tredje Gang, Ministeren har fremsført denne Mand for os i Finantsudvalget — forhen har han kun omtalt ham, denne Gang har han ligefrem stillet Forslag om Understøttelse — have vi ment at burde tiltræde Forslaget; men jeg maa fralægge os — og det for Fremtidens Skyld — at vi dele de Anskuelser, som ere blevne udtalte af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds, med hvem vi i denne Sag stemme idag, men ved hvem vi, som sagt, ikke dele de Anskuelser, han i sit sidste Foredrag har udtalt lige overfor de Herrer fra Fyn. Vi finde os foranledigede til at komme med denne Bemærkning, ikke for den Sags Skyld, der ligger for idag, thi den betragte vi ganske vist ikke som værende af nogen stor Betydning, men lige overfor, hvad der kan komme til at ligge for senere.

Klein: Naar jeg har tilladt mig at begjære Ordet, er Grunden dertil den, at jeg ønsker at udtale, at jeg med Hensyn til det Forslag, der er stillet under Nr. 64 paa Vædringsforslagslisten, ikke ser mig istand til at følge de Mand i Udvalget, som ellers nærmest repræsenterer den Side, hvortil jeg slutter mig. Jeg vilde nødig have, at de Udtalelser, som vi hørte i dette Dieblit, skulde